

játszva szívja magába a hallgatóság az erkölcsi igazságokat. Hivatkozik Görögország és Róma példájára, esedezvén, hogy mint a nemzeti közszellemnek iskoláját, a magyar színtársulatot támogatni kegyeskedjék. U. e. évben (július havában) a pesti »Magyar Theatromi Intézet« részére 4164 frt 27 krajcárt küldött. 1836. nov. havában a Nemzeti Színház részére 9000 frtot ajánlott fel.

Gönci színészet. Gönc községben (Abauj-Torna vm.) a község tulajdonában levő mozgófénykép-üzem helyiségében szoktak színpadot felállítani az ott játszó színészek. Az itt időzés egy-két hétre terjed.

Gönczi Erzsébet, színésznő, sz. 1907. febr. 8-án, Rákospalotán. Színipályára lépett 1927. febr. 8-án.

Gönczi (Gerner-Grotta) Gyula, színész, sz. 1866-ban, Pápán. Színpadra lépett 1887. ápr. 6-án.

Gönczi (Güntzel) Theofil, a M. Kir. Operaház rendezője, sz. 1867-ben, Budapesten. Festőművésznek készült, de különböző énekiskolák elvégzése után, 1899-ben az Operához szerződött karénekesnek. Több évig a Nemzeti Színháznál működött mint magánszereplő. 1905-ben kinevezték az Operaház ügyelőjévé. 1925-ben segédrendezőnek léptették elő.

Gönczi Theofilné Frenyel Gyulánka, karénekesnő, 1888. máj. 1-től volt a M. Kir. Operaház tagja.

Gönczy István, író, a báró Eötvös József kollégium volt tagja. Munkája: »Kotzebue és vígjátékíróink«. Szatmárnémeti. 1913.

Gönczy Margit, színésznő, sz. 1887. febr. 24-én, Kisújszálláson. Színpadra lépett 1924. júl. havában.

Gönczy Soma, sűgő, 1839-ben színész és sűgő volt Szegeden, Keszy Józsefnél. 1843-ban a Nemzeti Színház sűgője. 1846—47-ben Kolozsvárra került újra színészi minőségben, ahol mint apaszínész működött, azonban fátyolozott volt a hangja, ami miatt nem boldogulhatott, erre végleg sűgő ma-

radt. Munkái: »Játékszíni Zsebkönyv«. Szeged. 1839. »Nemzeti színházi zsebkönyv«. 1856, 1857, 1858, 1859, 1860, 1861, 1862, 1863, 1863 és 1866-ban Novákkal. Megh. 1870. aug. 17-én, Esztergomban, Völgyi György társulatánál. — Neje: Csuka Laura, színésznő. 1851—1854-ben Győrött működött.

Gönczy Szekfü Mariska, színésznő, sz. 1866-ban, Tatán. Színpadra lépett 1881. okt. 1-én, Csóka Sándor társulatánál.

Göndöcs Benedek, apátplébános, sz. 1824. júl. 23-án, Nagyváradon, megh. 1894. jan. 4-én, Gyulán. A Nemzeti Színház részére jelentékeny összeget hagyományozott. Midőn 1888-ban a békésgyulai színtermet építették, 7000 frttal járult hozzá az építés költségeihez.

Göndör Aurél, színész, sz. 1869. aug. 18-án, Miskolcon, megh. 1917. szept. 12-én, Budapesten. Színpadra lépett 1890. máj. 15-én, Feld Zsigmondnál. 1893-tól Miskolcon találjuk. 1896-ban Ósbudavárában aratta sikereit. Ezután mint artista működik és ezen a téren is olyan sikert ért el, hogy ismert alakításai, mint a »Kátsa cigány« országszerte népszerűvé tették úgy őt, mint az általa kreált alakokat. Később kabarétársulattal utazgatott az országban, újabban pedig leginkább gramofonban énekelt.

Göndör József, színész, sz. 1895. júl. 10-én, Kotor községben (Zala m.). Színpadra lépett 1920. júl. havában.

Göndör Sándor, a »Falu rossza« (L. o.) címszereplője, igazi neve Fáklya Sándor volt és nem szolgalegény, hanem nótás, duhajkodó ácslegény volt. Sokszor akadt összeütközése a putnoki pandurokkal. Tóth Ede nővérének elbeszélése szerint a fekete, göndörhajú deli legényt mindenki csak Göndör Sándornak hívta. Tóth Ede 1873-ban ismerkedett meg vele egy hétfői napon, amikor Fáklya Sándor átmulatott vasárnap éjszaka után reggel munkába állt Tóth Ede sógoránál. Éppen a Serényi gróf-féle várkastély tetejét javították. Fáklya Sándor igen nótás kedvében volt, Czene híres putnoki primás